

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Editie 878

Mei 9, 2020 - 15 Ijar , 5780

Parasja van de week

אֵמֹר Emor

PARASJA: Leviticus 21:1 - 24:22

HAFTARA: Ezechiël 44:15 - 44:31

BESORA: Openbaring 1:4-6

WJAFc

World Jewish
Advetist

Friendship
Center

Een wekelijks nieuwsbrief van informatie en, voorlichting gepubliceerd door de World Jewish Adventist Friendship Center onder de paraplu van de Algemene Conferentie-Departament Adventist Mission wjafc.globalmissioncenters.org

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Mei 9 2020 - 15 Ijar, 5780

Editie 87

Auteur

Engelse Editie: ©

Richard-Amram Elofer
richard@elofers.com

Spaanse Editie

Claudia Mascero
Masiero.ca@gmail.com

Russische Editie:

Alexandra Obrevko
sashok_1@mail.ru

Franse Editie:

Sabine Baris
Sabinebaris@gmail.com

Portuguese Editie

Carlos Muniz
cdmuniz@gmail.com

Nederlandse Editie:

Nederlandse Vertaalteam

Editor. Hubert Pauletta
h_pauletta@outlook.com

LATEN WE SAMEN BIDDEN

We bidden elke week voor de Joodse Vriendschapsbediening en hun partners. Ik stel voor, dat onze vrienden van 3 tot 9 Mei bidden voor Valeriy Ruchko, Hij is de leider van de Joodse-Adventistische Vriendschapsbediening van Minesota (Verenigde Staten). Laten we bidden voor zijn bediening en zijn familie.

In Deze Editie

Nieuws.....	3
Parasja.....	4/6
Haftara.....	7
Besora-Apostolisch.....	7/8
Inspiratie hoek.....	9/10
Vert -Traditie	10
Kids.....	10

©Darlan Grossi e Leticia Assef

website:WJAFc

wjafc.globalmissioncenters.org

om u in te schrijven voor onze nieuwsbrief/parasja om enkele (hulp)middelen te downloaden sjabbat school lesboek in het hebreuws en andere documenten).

shalom adventure magazine online:

www.shalomadventure.com

Als u artikelen, wilt lezen, video's bekijken, inlichting over het jodendom en israël, deze website is speciaal voor u.

Russische Website:

<http://www.boruh.info/> Dit is een Russische website, met veel artikelen en de parasja wordt wekelijks hier geplaatst.

NIEUWS VAN HOLLAND

Het Nederlands vertaalteam van onze nieuwsbrief in het Nederlands herinnert ons, dat op 5 Mei 1945 Nederland werd bevrijd van de Duitse bezetting. Op deze gelegenheid, en om zich te voegen bij de vreugdevolle viering van vrijheid heeft het Nederlandse Adventijdschrift een artikel gepubliceerd over de daden van enkele Adventistische leden, die Joden redden met risico voor eigen leven.

“Op 27 januari herdacht de wereld de verschrikkingen van het concentratiekamp in Auschwitz. Ook in adventistische kring werd daar op diverse plaatsen bij stilgestaan om te herdenken hoe ook door sommige adventisten al het mogelijke is gedaan om Joden te redden en te voorkomen dat zij naar Auschwitz of andere concentratiekampen zouden worden getransporteerd. Bekend is vooral Jean Weidner en de door hem opgezette Dutch-Paris ontsnappingsroute die honderden Joodse mensen het leven redde. Het fascinerende verhaal hoe deze in Brussel geboren Nederlandse adventistische zakenman zijn leven op het spel zette voor het redden van Joden werd enkele jaren geleden in detail beschreven door Megan Koreman in het boek Gewone Helden dat bij Uitgeverij Boom in Meppel verscheen.

Minder bekend is wat in Hongarije gedaan werd door László Michnay die meer dan vijftig Joden verborg in de centrale Adventkerk in Boedapest, die vlak bij het Joodse getto stond. Ook vanuit Riga, de hoofdstad van Letland, komen verhalen over hulp aan Joden. Zo waren er twee zusters die in hun appartement een zeventienjarige Joodse jongen verborgen hielden. Deze Ysack Kleimanis werd later een succesvol predikant in de Letse Adventkerk”.

Ik weet zeker dat we ons allemaal het verhaal van Anne Frank herinneren.

©gazetasecret@pixabay.com

UITDAGINGEN EN KANSEN

We leven in een uitdagende tijd, maar een tijd vol kansen. De meeste van onze kerken organiseren samenkomsten on-line, gebruikmakend van Zoom, Facebook Live, of andere podia. Het lijkt, dat Zoom de verkozen software is voor veel van deze samenkomsten. Voor degenen die bekend zijn met Zoom, het is een podium waarbij conferenties, lezingen, samenkomsten, gesprekken en trainingen kunnen worden georganiseerd. Tot 300 mensen kunnen tegelijkertijd worden verbonden, en echte interactie is mogelijk. Het kan gebruikt worden in verschillende talen via <https://zoom.us>.

Deze kansen geven elke gemeente of groep de mogelijkheid om hun samenkomsten te adverteren op het internet en om een veel groter publiek aan te trekken, dan fysieke samenkomsten. Ik stel voor, dat we onze eigen communicatie podia organiseren waarop we al onze Joods Adventistische Zoom samenkomsten, de Data, Tijdzone, Thema, Naam van de Spreker of Gastheer, Taal, en een Zoom adres of contact informatie kunnen weergeven, zodat mensen zich kunnen voegen bij deze samenkomsten. Het zou geweldig zijn om een wereldwijd publiek te hebben bij sommige samenkomsten. Ik weet, dat zulke samenkomsten georganiseerd worden in de Verenigde Staten, Oekraïne, Nieuw-Zeeland, Brazilië en misschien andere plaatsen. Het is tijd om georganiseerd te zijn en deze pandemie te gebruiken als een kans om onze bedieningen uit te breiden, om meer mensen aan te raken dan we anders zouden doen.

Ik vraag elke leider van een Joods Adventgemeente of bediening in de wereld om me een e-mail te sturen met de bovenstaande type informatie over hun samenkomsten en we zullen ze bekendmaken. Het doel is om onze advertenties te vermenigvuldigen op zoveel mogelijke websites, om het grootste aantal mensen als mogelijk aan te raken. Deze websites zou de website van jouw gemeente, jouw bediening, of een internationale website zoals ShalomAdventure kunnen bevatten. Alstublieft stuur me een e-mail op eloferr@gc.adventist.org met je on-line samenkomst toegang tot informatie. Ik geloof, dat deze stap naar georganiseerde communicatie onder ons, het succes van onze bediening zal vergroten.

EMOR

De priester wordt bevolen om contact te vermijden met lijken, om zo een hogere standaard van rituele zuiverheid te bereiken. Ze mogen alleen de begrafenis bijwonen van hun zeven dichtsbijzijnde familieleden: vader, moeder, echtgenote, zoon, dochter, broeder en ongetrouwde zuster. De koheen Gadol (Hogepriester) mag zelfs de begrafenis van zijn dichtsbijzijnde familieleden niet bijwonen. Bepaalde huwelijkse restricties worden de priester opgelegd. De natie wordt geëerd door de priester te eren. De lichamelijke onregelmatigheden, die het een priester ongeldig maken om in de Tempeldienst te doen worden hier vermeld: - Teroemah, een aangevoerde tiende, aan de priester gegeven, mag alleen gegeten worden door

De kohaniem en zijn huishouden. - Een dier mag geofferd worden in de Tempel, nadat het 8 dagen oud is en het moet geen enkel lichamelijk defect hebben. - De natie wordt geboden om de Naam van G-d te heiligen, door zich te verzekeren dat hun gedrag altijd voorbeeldig is en om bereid te zijn om hun leven liever te offeren dan te moorden, zich te begeven in losbandige relaties of het aanbidden van afgoden. -De speciale karakteristieken van de feesten worden beschreven en de natie wordt eraan herinnerd om bepaalde typen creatief werk niet te doen gedurende deze feesten. -Nieuw graan mag niet worden gegeten totdat de omer of "barley" in de Tempel is geofferd.

De Parasja legt de wetten uit voor het bereiden van de olie voor de menora en voor het bakken van delechem hapanim in de Tempel. Een man, die G-d lastert wordt geëxecuteerd, zoals beschreven staat in de Tora.

EMOR EN HEILGHED

Het boek van Wajikra of Leviticus, dat door G-d door middel van Mosje werd gegeven, bevat verschillende wetten specifiek voor de Kohaniem, daarom wordt dit boek in het Hebreeuws Torat Hakohaniem (Wetten van de priesters), genoemd. Daarom begint deze parasja opnieuw: "En HaSjeem zeide tot Mosje: 'Spreek tot de priesters, de zonen van Aharon, en zeg tot hen:'", (Lev 21:1)

Dit boek is het centrale boek in de Tora, dat Israël voorschrijft hoe ze vergeving kunnen krijgen. Daarom hebben we vanaf het begin van onze lezing van dit boek een aantal specifieke wetten gelezen die door G-d zijn gegeven voor de Kohaniem (de priesters), de meeste van deze wetten zijn voor de vergeving van Israël.

Het is door de diensten van het Heiligdom, dat Israël vergeving ontving, omdat deze diensten de illustratie zijn van het heilsplan door G-d vanaf de eeuwigheid voorbereid.

Een ander belangrijk punt van dit boek is, dat het zich bezighoudt met heiligheid van elke gelovige die accepteert de Tora te volgen.

In dit boek - wordt de uitdrukking, "HaSjeem sprak tot Mosje zeggende"; 31 keer herhaald in Leviticus. Het woord lemor "Zeggende", is de onbepaalde wijs van het werkwoord amar, wat Emor als gebiedende wijs aangeeft. De titel van onze parasja.

En gij zult hem heilig houden, want de spijs van uw G-d offert hij: hij zij u heilig, want heilig ben Ik, De Eeuwige, die u heilig.

(Lev 21:8)

De volledige betekenis van wat Mosje de priesters vertelt, moet aan hen en hun nakomelingen na hen worden meegedeeld om zodoende deze instructies ter harte te nemen. Dit woord dat "vertellen" of "zeggen", betekent, werd populair in de Joodse traditie, want het gaf zelfs de naam aan een categorie van wijzen, de "Amoraim". Zoals de meeste wijzen van Israël waren zij grote uitleggers van de Bijbel. Om de Joodse geschiedenis te begrijpen, moeten we niet vergeten, dat de eerste generatie Chachamim (wijzen van Israël), de uitleggers van de Bijbel van de eerste eeuw vlak voor of na de verwoesting van de tempel de "Tannaim"(1e en 2e eeuw) waren, term die volgens de Joodse Encyclopedie van "Tanna" komt en is afgeleid van het Aramese "teni" of "tena" (verhalen of onderwijzen). Dus de Tannaim waren de "leraren "van de Tora. En na de Tannaim kwamen de "Amoraim", die de vertellers waren, van wat ze van hun meesters de Tannaim hoorden.

FAMILIELEDEN VAN DE PRIESTER

Terwijl het de Kohaniem verboden is om dicht bij dode lichamen te zijn, vervolgt de Tora: "behalve aan zijn naaste bloedverwant: (sje'eero) zijn moeder, zijn vader, zijn zoon, zijn dochter, zijn broeder", (Leviticus 21:2). Er zijn enkele uitzonderingen, G-d begrijpt dat het verliezen van een dichtstbijzijnd familielid zeer pijnlijk kan zijn, hij herkent de pijn en accepteert dat in zijn geval, een Koheen zijn familieleden kan naderen en voor hen rouwen. Maar wat vreemd is, is dat het schijnt, dat de "vrouw" van de priester niet in de lijst van de familieleden is opgenomen.

We hebben hetzelfde fenomeen in de opsomming van het 4e gebod dat over de Sjabbat gaat: "; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. (Exo 20:10). Iedereen echter die getrouwd is, weet dat zijn vrouw deel uitmaakt van hem, zijn vrouw hoort zelfs dicht bij hem dan zijn ouders of zijn broers of zussen, zoals de Bijbel zegt: "en zij zullen tot één vlees zijn", (Genesis 2:24).

Waarom benoemt de bijbel de vrouw van de priester niet? Het Hebreeuwse woord voor familieleden is "she'eiro ", en Rashi, een van de grootste Joodse Bijbel commentatoren interpreteert dit woord als Isjto, wat "zijn vrouw" betekent. In feite wordt de wortel van het woord sje'ir , gebruikt in Genesis 45: 7, waar het overblijfsel betekent, het "overblijfsel op de aarde" of het "overblijfsel in het land". Het hangt ervan af hoe we de Hebreeuwse uitdrukking ba' arets vertalen.

Het Joodse volk verkiest "overblijfsel in het land", dat verband houdt met de afstammelingen. Joodse commentatoren bevestigen dan, dat zijn vrouw in deze uitdrukking is opgenomen, want "Door de kinderen die een vrouw draagt, wordt de continuïteit van de nagedachtenis van een man verzekerd".

De familieleden of zijn vrouw en kinderen worden "overblijfsel", genoemd omdat hij door zijn familie blijft overleven, zelfs wanneer hij fysiek niet meer aanwezig is.

Een andere vraag over deze vers is, dat de beschrijving van een familie gewoonlijk meestal begint met de vader, vervolgt met de moeder en dan de kinderen. Maar hier, in deze tekst, als het gaat om de reguliere Koheen (gewone priester) wordt "de moeder" eerst genoemd, waarom? De Tora drukt twee wetten uit over de priesters met de variatie in volgorde. In het geval van de Koheen Gadol (hogepriester) wordt het verbod, om zichzelf voor zijn vader te verontreinigen eerst genoemd om te benadrukken, dat zelfs voor zijn vader, van wie hij de "Kehunah Gedolah", geërfd heeft (het hogepriesterschap), is het hem verboden zichzelf te verontreinigen: "En de priester, die de hoogste(Koheen Gadol) is onder zijn broeders, op wiens hoofd de zalfolie is gegoten en die men gewijd heeft, door hem de heilige klederen aan te trekken, zal zijn hoofdhaar niet los laten hangen en zijn klederen niet scheuren. Bij geen enkele dode zal hij komen; aan zijn vader of moeder zal hij zich niet verontreinigen", (Leviticus 21:10-11). Maar in het geval van een gewone Koheen wordt zijn toestemming om zichzelf voor zijn moeder te verontreinigen eerst genoemd, om ons te vertellen dat hij zich voor haar kan verontreinigen, zelfs al was zij niet van Koheenitische afkomst (niet van de stam van Levi).

G-D VAN DE LEVENDEN

Vorige week hebben we gesproken over de heiligheid van G-d's volk, in deze parasja ontdekken we, dat alle wetten die aan de Kohaniem werden gegeven, aan hun heiligheid moesten bijdragen, daarom blijft de tekst van de parasja steeds meer wetten aan de Kohaniem geven en in het volgende vers ontdekken we de redenen van al deze wetten, "Heilig zullen zij hun G-d zijn en de naam van hun God zullen zij niet ontheiligen, want zij brengen de vuuroffers des Hasjeem, de spijs van hun God, daarom zullen zij heilig zijn", (Leviticus 21:6). Het is voor hun heiligheid, niet alleen binnen het Heiligdom, maar ook daarbuiten, ze moeten heilig zijn. In de nabijheid van een lijk kunnen ze zichzelf en de Naam van G-d ontheiligen, omdat G-d de G-d van de levenden is. Daarom zei Jesjoea: "Hij is niet een G-d van doden, maar van levenden", (Mattheüs 22:33). In de Tehiliem lezen we: "Niet de doden zullen Hasjeem loven, niemand van wie in de stilte zijn neergedaald", (Psalm 115:17) en Prediker bevestigt dat de doden niets weten, daarom kunnen ze de Here niet aanbidden of prijzen, "Want voor al wie tot de levenden behoort, is er hoop, immers een levende hond is beter dan een dode leeuw. De levenden weten tenminste, dat zij sterven moeten, maar de doden weten niets; zij hebben geen loon meer te wachten, zelfs hun nagedachtenis is vergeten", (Prediker 9:4-5). De levenden en alleen de levenden kunnen G-d's daden van genade verklaren. Lof van G-d komt niet voort uit de zwakte van de mens, maar uit de kracht van zijn morele vrijheid.

Als een Koheen naast een lijk, teken van dood en zonde zou blijven, zou dit een ontheiliging van Zijn naam zijn. Zoals Rabbijn Hirsch het zegt: "De ware conceptie waarmee G-d wenst te worden waargenomen zou dus tot het tegenovergestelde worden vervormd".

KIDDOESJ HASJEEM

Het concept van heiligheid is aanwezig in bijna alle parashot van Wajikra. Nu is het, het concept van Kiddoesj Hasjeem of heiliging van de naam van God. Ze zijn erg belangrijk in hoofdstuk 22. God herinnert de Kohaniem eraan hoe heilig ze zijn en zouden moeten zijn: "HASJEEM sprak tot Mosje en zei: "Zeg Aharon en zijn zonen dat ze zich moeten afscheiden van de heilige dingen van B' nee-Jisraeel, die ze wijd me aan Mij, zodat ze Mijn heilige Naam niet ontheiligen. Ik ben HASJEEM. Vertel hen dat als iemand van al uw nakomelingen van generatie op generatie de heilige dingen benadert die B'nee-Jisraeel aan Hasjeem toewijdt, terwijl hij in een staat van onreinheid is, zal die ziel voor Mij worden afgesneden. Ik ben HASJEEM", (1-3). Heiligheid betekent gescheiden zijn en gaat over de kohaniem die toegewijd moeten worden, dit betekent volledig toegewijd zijn aan hun werk.

HET PASSEND OFFER

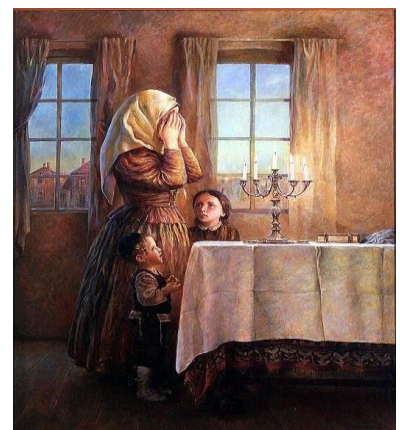
In deze parasja hebben we ook instructie over het passende offer: "En de Hasjeem sprak tot Mosje: Wanneer een rund of schaap of geit geboren wordt, dan zal dat zeven dagen bij zijn moeder blijven, maar van de achtste dag af en daarna zal het als een gave Hasjeem ten vuuroffer welgevallig zijn", (Leviticus 22:26-27). Men kan denken, dat aangezien dieren geen mensen zijn, de tijd irrelevant is voor hen en daarom zijn ze geschikt als een offer aan HaSjeem, zodra ze geboren zijn. De Tora zegt nee. Het is een vereiste, te wachten tot de achtste dag voordat het kan worden aangeboden. Het is interessant om de betekenis van nummer acht in de Bijbel op te merken. Het overstijgt het domein van onze gewone en fysieke wereld en verwijst naar het heilige, naar de spirituele wereld. Hoewel de zevendaagse week van G-d komt en haar oorsprong uit de schepping van de wereld (Genesis 2: 1),

, onze tijd is gebaseerd op een zevendaagse week. Alleen de zevende dag (Sjabbat of zaterdag) is gewijd aan G-d en aanbidding. G-d overschrijdt de gewone week en gaf een speciale betekenis aan de achtste dag. Het vertegenwoordigt de dag daarna: de dag na de heiligheid van Sjabbat. Het vertegenwoordigt de extra dag na de zeven dagen van Soekkot Sjemini Atseret. Het is de dag, gekozen door G-d voor de besnijdenis van een nieuwgeboren jongen. Daarom kunnen we akkoord gaan met de Joodse traditie, die zegt dat nummer acht "Zijn verheven 'Heiligheid'" vertegenwoordigt. Vóór deze nummer acht, de achtste dag, is een dier niet geschikt om toegewijd en geofferd te worden aan G-d. In deze zelfde context is het interessant om op te merken, dat Jesjoea HaMasjiach wachtte op de achtste dag, de dag na de zevendedaagse Sjabbat, voordat hij opgewekt werd. En er is een Joodse anekdote die zegt, dat we in het Tijdperk van Masjiach een hogere openbaring van Heiligheid verdienen en daarom zal Masjiach's harp bestaan uit acht snaren. Een meer dan de zevensnarige harp van de Beet Hamikdasj (tempel) (Arachin 13b)

GENADIG ZIJN

Het is interessant om te ontdekken in hoeverre de Tora aansporing geeft om gevoelig te zijn voor de dieren die lijden: "Maar je zult geen os of een schaap en haar jongen op één dag doden", (Leviticus 22:28). De Tora verbiedt ons op dezelfde dag een koe en haar kalf te slachten. Hetzij dat het slachten van de dieren is om te eten of om als offer te brengen tijdens de dagen van de Tempel. We zijn er niet zeker van, dat het dier dat een ander dier voor hem geslacht ziet worden, hem zal laten lijden, daarom heeft de Joodse traditie in deze mitswa geen kwestie van dierenleed gezien, maar veel meer omdat de Tora mensen zou willen helpen om gevoelig te zijn en geen plezier te hebben in het nemen van een leven, zelfs niet het leven van een dier. Dit zou bij ons slechte karaktereigenschappen kunnen ontwikkelen. Onze wijzen vertellen ons, dat een van de karaktereigenschappen waarin het Joodse volk uitblinkt, barmhartigheid is (Rachmanut). De wijzen zeggen, dat iemand een afstammeling van de patriarch Abraham kan identificeren door het feit, dat hij of zij barmhartig is jegens anderen. De kwaliteit van barmhartigheid identificeert de afstammelingen van Abraham, onze vader - het zaad van Israël zoals geschreven staat in Deuteronomium 13:17: "En Hij zal u barmhartigheid betonen en u barmhartigheid betonen en u vermenigvuldigen", dwz God zal je de kwaliteit geven van genade". (Orchot Tzadikim 7:10-12)

Zes dagen mag arbeid verricht worden, maar op de zevende dag zal er een volkomen sjabbat zijn: een heilige samenkomst; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sjabbat voor De Eeuwige in al uw woonplaatsen. (Lev 23:3)

HAFTARA
Ezechiël 44:15 - 44:31

Laten we niet vergeten, dat deze Haftara in dezelfde week wordt gelezen als parasja Emor, daarom noemt deze Haftara enkele regels van het priesterschap: - " Geen der priesters zal wijn drinken, wanneer zij het binnenste voorhof zullen ingaan.", (Ezechiël 44:21,). Deze regel werd aan de priesters gegeven vanaf de dood van Nadav en Avihoe. - "Ze, een priester, mogen niet trouwen met een weduwe, of een verstoten vrouw, maar alleen een maagd", (vers 22,). G-d wilde de zuiverheid van dit gezin behouden om een voorbeeld te geven aan het volk van Israël. - "Ze moeten Mijn volk leren wat heilig is en wat niet", (vers 23). Heiligheid was belangrijk voor B'nee Israel. De priesters van Israël moeten voorbeeldige leraren zijn van heiligheid. - " En zij zullen mijn volk het onderscheid leren tussen heilig en niet heilig en het onderscheid doen kennen tussen onrein en rein.", (vers 23). Onderscheid tussen schoon en onrein is inherent aan de heiligheid van Israël - daarom omvat het onderwijzen van heiligheid wetten over wat we eten. - " G-d heeft de dieren niet gemaakt om voedsel voor de mens te zijn, maar als we dieren willen eten is het belangrijk om alle onzuivere soorten te vermijden zoals gespecificeerd.

Als er een geschil is moeten ze klaarstaan om recht te spreken; ze moeten daarbij Mijn rechtsregels hanteren", (vers 24). Priesters moeten oppassen, dat ze niet corrumperen of steekpenningen aannemen. Gerechtigheid zou hun motief en sleutelwoord moeten zijn. - Zoals geschreven staat in onze parasja, mogen priesters niet in de buurt van een dode komen om zichzelf te verontreinigen-- - "alleen voor een vader, moeder, zoon, dochter, broer of zuster die geen echtgenoot had mogen zij zichzelf verontreinigen", (vers 25) . - "Dit zal hun erfdeel zijn; Ik ben hun erfdeel; en u zult hen niet in Israël houden; Ik ben hun bedrijf", (vers 28). Omdat ze priesters waren, betekende dit ze dat ze bij de H-R- hoorden - daarom waren hun bezittingen maar een paar steden in Israël, maar geen land, geen deel in Israël. Dit was ook een test voor hen, om te weten hoeveel ze gehecht waren aan HaSjeem. In de tekst van onze parasja voor deze week hebben we ook hoofdstuk 23 van Leviticus die de Sjabbat en heilige dagen (feesten) van Israël presenteert, waaronder Jom Kippoer (Leviticus 23: 27-32).

Deze Haftara spreekt ook over Jom Kippoer. Eerst presenteert de tekst de Hogepriester die het kleed van Jom Kippoer draagt: "wanneer ze de poorten van de binnenhof in gaan moeten ze linnen kleren aantrekken; ze mogen geen wol dragen.... ", (Ezechiël 44:17,), en wanneer ze naar buiten komen, moeten ze zich omkleden (Ezechiël 44:19,). Later herhaalt de profeet, dat zij getrouw moeten zijn: "Op al Mijn hoogtijdagen (moadim [vastgestelde tijden]) moeten ze Mijn voorschriften en bepalingen in acht nemen, en de Sjabbat moeten ze in ere houden", (Ezechiël 44:24,). Laten we niet vergeten, dat we als de keihila van Jesjoea 'een koninklijk priesterschap, een heilige natie' zijn geworden (1 Petrus 2: 9), en onze verantwoordelijkheden zijn dezelfde als die van Tsadok en de priesters zoals beschreven in Ezechiël. Wij zijn de leraren van de wereld, we moeten een voorbeeld zijn in het houden van de Tora en de Sjabbat, en dan zullen we een zegen zijn voor de wereld, mensen brengende tot geloof in Jesjoea.

BESORA - GOED NIEUWS - Apostolische Geschriften - Openbaring 1:4-6

Een vraag die bij ons kan opkomen is: "Wat is de waarde van Leviticus voor ons, gelovigen in Jesjoea, die lid zijn van het nieuwe verbond?". Naar mijn mening zou dit boek van grote waarde moeten zijn voor elke gelovige in Jesjoea. Tegenwoordig bestaat de Tempel niet meer, en vervullen de afstammelingen van Levi en Aharon dus niet langer hun dienst als Priesters. Jesjoea begon een nieuwe generatie van Priesters. Een nieuwe orde van Priesters. In de Tehiliem (Psalmen) staat geschreven over een andere orde van Priesters, "HASJEEM heeft gezworen en het berouwt Hem niet: Gij zijt priester voor eeuwig, naar de wijze van Malchi Tsedek", (Psalm 110:4). Deze psalm 110 is interessant. Het is duidelijk, dat het een profetische psalm is. Het is geschreven door Koning David (1). Hij zei: "Aldus luidt het woord des Hasjeem tot mijn Here: Zet u aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten", (Psalm 110:1), David hoort de stem van Hasjeem en Hasjeem spreekt tot "Mijn Here" Adoni, wie is deze "Heer"? Niet David, dat is zeker, want in vers 4 geeft Hasjeem hem het priesterschap en we weten dat David, Salomo en al hun afstammelingen het priesterschap ontvingen, behalve Jesjoea, die het ontving van de priester Johannes of Jochanan de Doper. Maar voordat hij hem de volledige macht van het priesterschap gaf, zei Hasjeem: "totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten". Wij weten, dat het Jesjoea niet aan vijanden ontbrak.

Dan wordt de tekst van Psalm 110 duidelijk geschreven in de toekomstige tijd: “Hasjeem strekt van Sion uw machtige scepter uit: heers te midden van uw vijanden. Uw volk is een en al gewilligheid ten dage van uw heerban; in heilige feestdos rijst uit de schoot van de dageraad de dauw uwer jonge mannen voor u op”, (2–3). Dit gaat over een heerser, niet koning David, maar opnieuw zal de koning Messias regeren met deze pracht die in de tekst wordt genoemd. Dan zal de Messias de enige zijn die de twee titels Koning en priester zal accumuleren: “Hasjeem heeft gezworen en het berouwt Hem niet: Gij zijt priester voor eeuwig, naar de wijze van Malchi Tsedek”, (Psalm 110:4), maar zijn priesterschap zal een andere zijn dan het priesterschap van Aharon, of van Leviticus. Het zal het priesterschap zijn van Malchi Tsedek.

Eén van de bijzonderheden van Malchi Tsedek was zijn universaliteit, hij was geen Jood, maar een Heidense afstammeling van Noach. En werd erkend door zowel Joden (Avraham), als Heidenen (naties om hem heen). Daarom werd hij geaccepteerd als de koning van Salem (Jerusalem), maar er is hier een speling met het woord Sjalom. Hij was een koning van vrede, en door zijn naam Koning (malchi) of gerechtigheid of rechtvaardigheid (tsedek). Koning van vrede en van rechtvaardigheid, dat is precies het werk van de Messias. De Messias zal de enige zijn die erin zal slagen om vrede en gerechtigheid op aarde te brengen. Deze Malchi Tsedek die in de tijd van Avraham in Jeruzalem leefde, was de enige die tegelijkertijd de positie van koning en Priester bekleedde, en dit in de symbolische stad van Jeruzalem. Psalm 110 is een Messiaanse profetie, dit wil zeggen een profetie die gaat over de Messias, daarom hebben de Apostolische Geschriften deze toepassing van Melchisedek op Jesjoea gepast: “waarheen Jesjoea voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Malchi Tsedek hogepriester geworden in eeuwigheid”, (Hebreeën 6:20). In deze brief van de Hebreeën wordt Jesjoea twintig keer “priester” of “hogepriester” genoemd. En de bijzonderheid van Jesjoea, is dat hij ook “koning” is, zoals Malchi Tsedek koning was: “Hij is de Here der heren en de Koning der koningen - en zij die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen”, (Openbaring 17:14), zelfs meer dan Koning, maar “Koning van Koningen”. Opnieuw wordt in de tekst van Openbaring de Messias geïdentificeerd aan God die de Koning der Koningen en Heer der Heren is (Deuteronomium 10:17; Psalm 136:2, 3; Daniël 2:47).

Jesjoea is de Hogepriester en het Vernieuwde Verbond heeft gekozen wie de priesters in zijn koninkrijk zullen zijn: “en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt - Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen”, (Openbaring 1:6). Hij maakte van “ons” (Zijn volk) een koninkrijk van priesters. “Ons” betekent eenieder van ons, die gekozen heeft om in Jesjoea te geloven als zijn Messias, onze Koning, onze Hogepriester. Deze tekst is een terugkeer naar het oorspronkelijke plan van God. Oorspronkelijk wilde God, dat het hele volk priesters zouden zijn, niet slechts één stam onder de twaalf: “En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk (Exodus 19:6), het priesterschap is gegeven aan Aharon en zijn nageslacht als een beloning voor hun dienst aan Hasjeem, ook al waren sommige niet blij dat het priesterschap aan de broer van Mosje was gegeven (Numeri 16), en nadat ze de keuze hadden bevestigd van Aharon door de stok die bloeide. God gaf hen een sterke bevestiging in Numeri 18:1.

Sjim'on-Petrus noemt de gelovigen in Jesjoea een “heilig priesterschap”, (1 Petrus 2:4–5), en in vers 9 beschrijft hij onze missie om “de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht”.

Als we dus priesters van het vernieuwde verbond zijn, moeten we God geestelijke diensten aanbieden. En als priesters geeft het boek Leviticus ons instructies. Hier zijn enkele voorbeelden: “Wijn of bedwelmende drank zult gij niet drinken”, (Leviticus 10:8–11). Volgens Leviticus zouden we op geen enkel moment alcohol moeten drinken, wat wordt bevestigd door Rabbi Sja' oel, “En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest”, (Efeziërs 5:18). Een ander voorbeeld is heiligheid, “Heilig zullen zij hun God zijn en de naam van hun God zullen zij niet ontheiligen, want zij brengen de vuuroffers des Heren, de spijs van hun God, daarom zullen zij heilig zijn”, (Leviticus 21:6). Dit gebod: heilig zijn, wordt ook beschreven door de pen van Rabbi Shaul: “maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt (zo), ook gijzelf heilig in al uw wandel; er staat immers geschreven: ‘Weest heilig, want Ik ben heilig’”, (1 Petrus 1:15–16), Petrus citeert hier Leviticus 11:46. Heilig zijn betekent niet perfect zijn, maar apart gezet worden voor de dienst van God. Laten we het boek Leviticus meer bestuderen om te begrijpen wat onze Messias, onze God van ons verwacht als Zijn gekozen volk, Zijn koninklijk priesterschap en dienaren.

INSPIRATIE HOEK -

Door goddelijke leiding werd de stam van Levi apart gezet voor de dienst van het heiligdom. In de vroege tijden was elke man de priester van zijn eigen huishouden. In de dagen van Abraham werd het priesterschap beschouwd als het geboorterecht van de oudste zoon. Nu, in plaats van de eerstgeborene van heel Israël, accepteerde de Heer de stam Levi voor het werk van het heiligdom. Door dit teken van eer, betoonde Hij Zijn goedkeuring van hun trouw, zowel in het vasthouden aan Zijn dienst als in het uitvoeren van Zijn oordelen toen Israël afvallig werd in de aanbidding van het gouden kalf. Het priesterschap was echter beperkt tot de familie van Aaron. Alleen Aäron en zijn zonen mochten voor de Heer dienen; de rest van de stam werd belast met de leiding van de tabernakel en zijn meubilair, en ze moesten de priesters bijstaan in hun bediening, maar ze moesten niet offeren, wierook verbranden of de heilige dingen zien totdat ze bedekt waren. (PP 350).

HOU JE VAN MIJ?

Rabbin Moshe Leib van Sassov zei: "Ik leerde de ware betekenis van deze mitswa van liefde kennen van een Russische boer". Ik zag ooit twee boeren samen zitten en drinken. Een van hen wendde zich tot zijn vriend en zei: "Houd je van me?" "Zeker. Ik houd heel veel van je", antwoordde de ander. "Vertel me in dat geval wat ik mis", daagde de eerste uit. "Hoe moet ik weten wat je mist, als je het mij niet hebt verteld", antwoordde de tweede boer.

Zijn vriend zuchtte diep en zei: "Als je niet weet en voelt wat ik mis, hoe kun je dan beweren dat je echt van me houdt?" Rabbin Moshe Leib legde uit, dat dit hem leerde dat echte Ahavat Yisrael (houd van je broer (lid van het volk van Israël)), betekent weten en voelen wat de andere persoon mist en hem op dat gebied helpen"

VRIENDEN DIE VAN ELKAAR HOUDEN

Een man werd eens ter dood veroordeeld. Terwijl ze hem naar de galg leidden, kwam zijn vriend rennend, schreeuwend, "Hang hem niet op".

Hij is niet schuldig! Ik ben de schuldige!" Tegelijkertijd zei de gene, die naar de galg geleid werd, "Geloof hem niet.

Hij liegt, ik ben schuldig!". De zaak werd teruggebracht naar de koning, die de rechters vertelde om het geval opnieuw te horen.

De zaak werd heropend en uiteindelijk werden beiden niet schuldig bevonden.

De koning vroeg hen beiden, jullie wisten beiden, dat jullie onschuldig waren, waarom beweerde ieder van jullie, dat je de misdaad had begaan?

Ieder beantwoordde, "Ik houd van mijn vriend met heel mijn hart en ik wist dat hij onschuldig was. Ik was klaar om iets te doen, zelfs om mijn leven te geven, zodat hij zou leven!".

De koning riep toen uit, "Met twee zulke grote vrienden, alsjeblieft aanvaardt mij ook als een vriend!". G-d zegt: "Heb je naaste lief als jezelf, ik ben G-d". Tussen vrienden die van elkaar houden als zichzelf, wens ik ook daar te zijn, als hun vriend.

HEB ELKAAR LIEF

De grote Kabbalistische Rabbin Chayim Vital heeft het verband tussen, "Je zult je naaste liefhebben als jezelf en, "Ik ben de H--r" als volgt uitgelegd: Het Hebreeuwse woord voor liefde is Ahava en heeft een numerieke waarde van 13 (1+ 5 +2 +5 = 13). De numerieke waarde van G-d's naam is 26 (10+ 5 +6 +5 = 26). Dus, als we de mitswa "Heb je medemens lief als jezelf", uitvoeren, zal de liefde van de twee mensen samen, het getal van 13 verdubbelen tot 26 (13+ 13 = 26), dus gelijk aan G-d's naam, die een numerieke waarde heeft van 26. Met andere woorden, om de Heilige Aanwezigheid van G-d onder ons te verdienen, moet er liefde onder elkaar zijn".

G-DS RELATIE TOT ONS

Onze wijzen vertellen ons, dat G-d's relatie met ons onze actie ten opzichte van Hem weerspiegelt. Wanneer iemand een hand naar de spiegel uitstrekt, strekt de hand in de spiegel zich uit naar de persoon. Maar wanneer men zijn hand naar zichzelf brengt, trekt de hand in de spiegel zich ook terug. Dus, als we onze hand uitstrekken en aan de behoeftigen geven, steekt G-d Zijn hand naar ons uit.

WIE IS DE WELDOENER?

De Talmoed vertelt dat bij het geven van naastenliefde de wijzen grote moeite zouden doen, opdat de armen niet zouden weten wie hun weldoener is, opdat zij zich niet zouden schamen

DE NAAM VAN DE MOEDER VAN DE HOND

"Rabbi, mijn hond is erg ziek en heeft jouw zegen nodig.' Dit was de oprechte smeebede van een seculiere Jood die naar de vooraanstaande Tora-geleerde was gekomen, die de reputatie had om hemelse genade voor zieke mensen op te roepen via zijn zegen en gebeden. In plaats van deze kerel te berispen omdat hij zo'n bizar verzoek had gedaan, luisterde de rabbi aandachtig en toonde zelfs empathie voor de lijdensweg van de hondeneigenaar. Vervolgens wendde hij zich tot hem en zei: Het is gebruikelijk dat wanneer we voor iemand bidden, we ook de naam van de moeder van die persoon noemen. Als u mij de naam van de moeder van uw zieke hond kunt geven, zullen we overwegen u de zegen te geven waar u om vraagt".

Zes dagen mag arbeid verricht worden, maar op de zevende dag zal er een volkomen sjabbat zijn: een heilige samenkomst; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sabbat voor De Eeuwige in al uw woonplaatsen. (Lev 23:3)